



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 807/2019
13.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац, Звездане Лутовац, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... ББ из ... ВВ из ... ГГ из ..., ДД из ...и ЂЂ из ..., против тужених ЕЕ из ..., кога заступа пуномоћник Александар Андрић, адвокат из ... и ЖЖ, кога заступа Снежана М. Раденковић, адвокат из ... ради исплате, одлучујући о ревизији првотуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2590/18 од 29.10.2018. године, у седници већа одржаној дана 13.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији првотуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2590/18 од 29.10.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија првотуженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2590/18 од 29.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шиду П1 17/17 од 11.06.2018. године, делимично је усвојен примарни тужбени захтев, па су обавезани тужени да тужиоцима за период од 01.05.2014. године до 31.08.2015. године, солидарно исплате износе наведене у изреци побијане пресуде по основу накнаде трошкова за исхрану у току рада и на име регреса за коришћење годишњег одмора, као и по основу обрачунате затезне камате. Обавезан је друготужени да исплати тужиоцима накнаду за исхрану у току рада и регрес за коришћење годишњег одмора за период од 01.09.2015. године до 31.12.2016. године и то износе наведене у изреци побијане пресуде, као и обрачунату затезну камату. Преко досуђених, а до захтеваних износа накнаде по наведеним основама тужбени захтев тужилаца је одбијен. Обавезани су тужени да тужиоцима солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 373.545,65 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж1 2590/18 од 29.10.2018. године, одбио жалбе тужених и потврдио првостепену пресуду у усвајајућем делу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену првотужени је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, с`позивом на члан 404. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да нема места одлучивању о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, уједначавањем судске праксе, као ни за новим тумачењем права, у смислу члана 404. став 1. ЗПП-а, обзиром да је питање исплате накнаде за исхрану у току рада и регреса за годишњи одмор довољно разјашњено у судској пракси, а образложења побијаних пресуда, за одлуку о усвајању тужбеног захтева тужилаца у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права у вези са законским разлозима датим за усвајање тужбеног захтева.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде на име регреса и топлог оброка поднета је суду дана 30.05.2017. године.

У овом спору из радног односа који се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа из члана 441. ЗПП, у коме је ревизија увек дозвољена, већ на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора за сваког од тужилаца као обичних супарничара очигледно не прелази 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија првотуженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић